

AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Journalist Ton de

Jong: 25 jaar
verbonden

pagina 14+15

Duurste bruidstaart

pagina 16

McLaren hybride goed

voor
916 pk

pagina 17

Reboundvoorziening probleemjongeren

pagina 18+19

Ubuntu voor tablets

pagina
20

PlayStation 4

pagina 21

Puzzels, Tooby, strip

pagina 22

MacDock voor MacBook

pagina 23

Kunstoer met levende cellen

pagina 23

IT-column

pagina 23

'Fergie toch in verwachting'

pagina 24

WARWARÚ

Sommigen beginnen
pas te leven na
hun dood

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

Journalist Ton de

Een mailtje dat hij over een paar dagen weer op het eiland is en de afspraak elkaar te ontmoeten... Stipt op tijd, zoals altijd, staat hij voor de deur. We hebben weer een jaar bij te kletsen en ik kom op het idee om hem nu eens een keer te interviewen.

Tekst en foto's
Solange Hendrikse

De Jong in 2013 opnieuw in interview met Riet Rozendal van Ayudo Social, dat dit jaar 40 jaar bestaat.

Ton de Jong (Oisterwijk 1954, journalist) is hoofd opinie van het Brabants Dagblad en al ongeveer 25 jaar verbonden met Curaçao. Hij heeft daarnaast een groot aantal publicaties over historische thema's op zijn naam staan, onder meer 'De heren van Groenendael', over de achtereenvolgende bewoners van het kasteel dat in zijn woonplaats Hilvarenbeek staat.

Het boek 'De gezegende erfenis' over het religieus erfgoed van Curaçao, kwam voort uit zijn belangstelling voor geschiedenis en voor historie, maar ook door de combinatie van journalistiek en 'Brabants eigen' dat aan het onderwerp verbonden was. Ton de Jong schreef het boek samen met Norbert Hendrikse. Zij toonden aan dat het erfgoed op Curaçao niet alleen een belangrijke aanvulling is op dat van Nederland, maar dat het ook een eigen karakter heeft.

Op mijn vraag hoe het er van gekomen is dat hij Curaçao al 25 jaar bezoekt, vertelt hij het volgende: „Een vriend van mij, Peter Smits, was op Curaçao directeur van het ministerie van Economische Zaken. Die belde mij op en zei: 'Ton je moet een keer hiernaartoe komen, want julie schrijven nooit over Curaçao en over de Antillen en er is hier van alles te beleven, dus kom deze kant op.'”

Bij de krant, het Brabants Dagblad, waar De Jong al

werkte, kreeg hij het gedaan om twee weken naar Curaçao te gaan, waar Smits hem een grandioos programma bezorgde, van 's morgens half 9 tot 's avonds 11, zeven afspraken per dag bijna. De Jong: „Ik was dood- en doodmoe naderhand nog het nachtlevens in, dus ik was echt heel kapot. Maar het heeft een stuk of vier, vijf verhalen opgeleverd in 1989. Het waren verhalen over Van der Valk, die toen pas op Curaçao zat, maar bijvoorbeeld ook een verhaal over Ayudo Social. Dat idee kwam niet van Smits, maar van zijn vrouw Annelies, die toen bij Ayudo Social zat. Ze zei: 'Al die economische dingen van Peter, dat is heel mooi, maar ga ook eens een keer de andere kant van het eiland bekijken'.

Terug in Nederland werd ik vervolgens al na pas één keer op Curaçao te zijn geweest meteen de Antillen-specialist. Dat werkte toen nog zo bij de krant en dat ging zo door totdat de Antillen niet meer door onszelf (het Brabants Dagblad) gedaan werden, maar meer door persbureaus en door grotere persorganisaties. Maar ik had intussen al mijn hart verpand aan de Antillen.”

„Intussen werd in Brabant de Business Sociëteit Brabant Antillen opgericht, waar ik als journalist geen officieel lid van kon worden, maar ik bezocht de bijeenkomsten wel vaak en leerde de mensen goed kennen en kwam er achter hoe lastig het is om als Brabantse ondernemer zaken te doen op Curaçao of

om er een bedrijf te beginnen. En als de club naar Curaçao ging, dan ging ik ook wel eens mee. Het jaarlijkse bezoek aan het eiland bleef daardoor bestaan. Ik leerde er steeds meer mensen kennen en van het een kwam het ander. Op een gegeven moment bedacht ik de 'Antillen Monitor'. Toen bestond internet nog niet en was er vanuit de Antillen steeds de vraag hoe alle nieuws beter onder de aandacht gebracht kon worden in Nederland. Het idee ontstond om alle Antillen-nieuws wekelijks achter elkaar in te zetten, met wat toelichtingen erbij en in Nederland te versturen naar alle media en iedereen die daar belangstelling voor had. Een soort monitor van de Antillen dus. En dat heeft bestaan tot aan de komst van internet. Zonder internet was het heel lastig om te communiceren, toen was er alleen maar de telefoon, telex en de fax. Meer was er niet. Met al mijn activiteiten was ik dus een beetje in een mengelmooies geraakt van nog steeds af en toe schrijven over Curaçao en de andere eilanden voor de krant en privé betrokken bij alles wat zich op de eilanden afspeelt. Dit stond weer los van het Brabants Dagblad.”

„Ik kwam elk jaar op Curaçao en doe dat nu al ongeveer 25 jaar. Ik heb wel eens een jaartje overgeslagen, maar ben er in feite bijna elk jaar geweest, want Curaçao fascineert, maar ook Bonaire en

De omslag van het boek 'De gezegende erfenis'.